

REKOMMENDATIONER

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 27 mars 2007

om 2007 års uppdatering av de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik och om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik

(2007/209/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 99.2 och 128.4,

med beaktande av kommissionens rekommendation,

med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 8 och 9 mars 2007,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet förnyade vid sitt vårmöte 2005 Lissabonstrategin genom att lägga tyngdpunkten på tillväxt och sysselsättning i Europa.
- (2) Europeiska unionens råd antog i juli 2005 en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik (2005–2008) ⁽¹⁾ och ett beslut om riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽²⁾. Riktlinjerna i fråga utgör tillsammans de s.k. integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning.
- (3) Medlemsstaterna uppmanades att ta de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning i beaktande i sina nationella reformprogram (NRP) rörande den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken.
- (4) I oktober 2005 hade samtliga medlemsstater lagt fram sina nationella reformprogram. Kommissionen gjorde en bedömning av dessa program och lade fram en rapport om dem inför Europeiska rådets vårmöte 2006.
- (5) Europeiska rådet noterade dessa dokument vid sitt vårmöte 2006 och fastställde fyra prioriteringsområden (FoU och innovation, företagsklimat, sysselsättningsmöjligheter samt integrerad energipolitik) inom vilka det enades om ett begränsat antal specifika åtgärder som det uppmanade medlemsstaterna att vidta före utgången av 2007.
- (6) Medlemsstaterna har, i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets vårmöte 2006, lagt fram sina årsrapporter om genomförandet av de nationella reformprogrammen.
- (7) Kommissionen har analyserat dessa genomförandereporter och redovisat resultatet av sin analys i lägesrapporten för 2007 ⁽³⁾.
- (8) På grundval av denna analys bör ett antal rekommendationer avges. I syfte att sörja för att Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning genomförs på ett konsekvent och integrerat sätt, bör de landspecifika rekommendationerna om den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken från och med nu antas i form av en enda rättsakt. Detta tillvägagångssätt återspeglar såväl den integrerade strukturen hos de nationella reformprogrammen och genomförandereporterna som den enligt artikel 128.2 sista meningen i EG-fördraget erforderliga överensstämmelsen mellan riktlinjerna för sysselsättningspolitiken och de allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken som avses i artikel 99.2 i EG-fördraget.

⁽¹⁾ EUT L 205, 6.8.2005, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 205, 6.8.2005, s. 21.

⁽³⁾ KOM(2006) 816 del II.

- (9) I syfte att sörja för att Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning genomförs till fullo bör denna rekommendation även omfatta särskilda rekommendationer till medlemsstaterna i euroområdet.
- (10) Europaparlamentet har antagit en resolution om denna rekommendation ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS att medlemsstaterna vidtar åtgärder i enlighet med vad som anges i bilagan och redogör för åtgärderna i de nästkommande årsrapporterna om genomförandet av de nationella reformprogrammen inom ramen för den förnyade Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning.

Utfärdad i Bryssel den 27 mars 2007.

På rådets vägnar
P. STEINBRÜCK
Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 15 februari 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT).

BILAGA

BELGIEN

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Belgien gör goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram för 2005–2008. Politiken bedöms generellt vara väl avvägd, även om följderna av en åldrande befolkning kan utgöra en risk för de offentliga finanserna på sikt. Även om det endast går att notera måttliga framsteg inom forskning och utveckling (FoU) genomför Belgien i övrigt de åtgärder man annonserat på det mikroekonomiska planet, och de investeringsbefrämjande åtgärder man tidigare inlett har förstärkts. Vad gäller sysselsättningen är bilden mer sammansatt, och det krävs ytterligare insatser för att nå upp till de gemensamma EU-målen för sysselsättningsgrad, särskilt vad gäller äldre personer. Belgien har inlett en rad åtgärder för att svara upp mot de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006.
3. Till de starka sidorna i reformprocessen i Belgien hör att skuldkvoten fortsatt att minska och att FoU-intensiteten har stabiliserats efter att ha minskat under 2002–2003. Vidare välkomnas utvecklingen av företagskluster och centrum för starkt konkurrenskraft, framstegen med genomförandet av direktiven om den inre marknaden, de fortsatta åtgärderna för bättre lagstiftning och förenklingar inom administrationen, insatserna för att underlätta nyföretagande, förbättringarna av systemet för varvade utbildningar, framstegen med formellt godkännande av kvalifikationer samt den stigande kvaliteten på teknisk utbildning.
4. Belgien måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet, dvs. att minska skattetrycket och utjämna regionala skillnader i arbetslöshet och sysselsättning. Mot bakgrund av detta rekommenderas Belgien
 - att, utan att för den skull göra avkall på budgetkonsolideringen, vidta ytterligare åtgärder för att minska skattetrycket på arbete till en nivå som ligger närmare genomsnittet för grannländerna, särskilt genom att minska skattekillen för lågutbildade arbetstagare, och
 - att fortsätta verka för minskade regionala skillnader när det gäller arbetslöshet och sysselsättning genom en övergripande ekonomisk strategi, i vilken det ingår aktiv arbetsmarknadspolitik och åtgärder för återanpassning och utbildning.
5. Belgien måste dessutom under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att slå vakt om de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet, vidareutveckla politik och åtgärder för minskade utsläpp, förbättra konkurrensen på gas- och elmarknaderna (bl.a. genom effektiva och oberoende regleringsmyndigheter och ytterligare insatser för ökad konkurrens i överförings- och distributionsleden), förbättra sysselsättningsgraden för äldre arbetstagare och utsatta grupper, särskilt genom att ytterligare strama upp kriterierna för förtida pensionering och genom att vidareutveckla förebyggande (utbildning) och aktiva arbetsmarknadsåtgärder.

TJECKIEN

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Tjeckien gör begränsade framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram. Inom vissa områden är framstegen tydliga, i andra fall har reformerna skjutits upp och vissa reformer har ännu inte börjat genomföras. Emellertid bör den starka ekonomiska tillväxten underlätta reformarbetet. På det makroekonomiska planet kan vissa risker identifieras, bland annat när det gäller budgetkonsolideringen på medellång sikt, samt den börda som den åldrande befolkningen på längre sikt kommer att innebära för de offentliga finanserna. Den mikroekonomiska utvecklingen i Tjeckien är gynnsam generellt. Trots att privatfinansierad FoU på det hela taget utvecklas gynnsamt har man bara gjort måttliga framsteg vad gäller FoU-politiken. I fråga om sysselsättningen krävs det ytterligare åtgärder för att bemöta den viktigaste utmaningen, nämligen att skapa ökad flexibilitet på arbetsmarknaden. I förhållande till åtagandena vid Europeiska rådet våren 2006 har framstegen varierat från område till område.

3. Till de starka sidorna i reformprocessen i Tjeckien hör de konkreta åtgärder som vidtagits för att stärka kontrollen av och insynen i de offentliga finanserna, förbättra lagstiftning och företagsklimat, förnya läroplanen för primär- och sekundärutbildningen och uppmuntra fler att söka in på universitets- och högskoleutbildning för att göra det lönsamt att arbeta.
4. Tjeckien måste inrikta sig på utmaningar i det nationella reformprogrammet när det gäller följande: stärkta åtgärder för att säkra de offentliga finansernas hållbarhet (särskilt med tanke på att 2007 års budget pekar på att utgiftstaken kommer att överskridas och underskottet att växa), ökade och mer effektivt nyttjade FoU-anslag, ökad trygghet och flexibilitet på arbetsmarknaden, samt bättre effektivitet och rättvisa inom utbildning och ökat deltagande i åtgärder för livslångt lärande. Mot bakgrund av detta rekommenderas Tjeckien
 - att, med tanke på målet med hållbara offentliga finanser, ta initiativ till reformer av pensions- och sjukvårdssystemen och fastställa en tidtabell för genomförandet av dessa reformer på grundval av den brett förankrade rapport om pensionssystemet som färdigställdes 2005,
 - att öka insatserna för samarbete mellan offentliga FoU-organ, universitet och näringsliv, samtidigt som man ökar mängden av och effektiviteten i offentliga FoU-investeringar,
 - att ytterligare modernisera systemet för anställningstrygghet, bland annat genom ny lagstiftning och nya system för skatter och bidrag, samt förbättra effektiviteten och rättvisan i utbildningen, särskilt för att svara mot arbetsmarknadens behov, ge incitament för att investera i utbildning, särskilt för äldre arbetstagare och lågutbildade samt öka diversifieringen i utbudet när det gäller högre studier.
5. Dessutom måste Tjeckien under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att förbättra systemet för patent och skyddet av immateriell äganderätt, arbeta för att påskynda utvecklingen inom informations- och kommunikationsteknik (bl.a. genom att införa regler som fullt ut möjliggör e-förvaltning och bevaka den vidare utvecklingen av dessa regler), sträva efter att uppnå målen i fråga om minskade administrativa bördor för företag, fortsätta förbättra tillgången till finansiering för innovativa företag, skapa länkar mellan inhemska och utlandsägda företag, lägga in kurser i företagande på schemat, öka integrationen av utsatta grupper på arbetsmarknaden, utjämna regionala olikheter när det gäller sysselsättning, underlätta för människor att kombinera arbets- och familjeliv, minska den stora löneklyftan mellan kvinnor och män samt genomföra strategin för aktivt åldrande.

DANMARK

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Danmark gör mycket goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram och slutsatserna från Europeiska rådets vårmöte 2006. Genom det avtal som slöts i juni 2006 (*vefærdsaftale*) stärkte Danmark ytterligare sin reformstrategi, både vad gäller makroekonomisk politik och sysselsättning, och man har också gjort betydande framsteg i arbetet för att nå konsensus om reformpolitiken. Även på det mikroekonomiska planet har Danmark uppnått goda resultat, bland annat inom konkurrensområdet.
3. Till de starka sidorna i reformprocessen i Danmark hör följande: en genomgripande och väl integrerad reformstrategi som utgör ett föredöme för andra medlemsstater, kombinationen av insatser på medellång och lång sikt, som löpande förbättras genom att man tar hänsyn till synpunkter från berörda parter, en arbetsmarknadspolitik grundad på principen om *flexicurity*, en makroekonomisk politik inriktad på långsiktigt stabila offentliga finanser (bl.a. genom utgiftskontroll, årliga överskott och en snabb minskning av den offentliga skulden) samt väl utformade åtgärder för att öka utbudet på arbetskraft på lång sikt, bl.a. genom avtalet om att höja åldern för förtida pensionering.
4. Danmark måste under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att vidta åtgärder för att öka tillgången på arbetskraft på medellång sikt (fram till 2015), inklusive ytterligare insatser för att stärka incitamenten till arbete och integrera äldre arbetstagare och invandrare på arbetsmarknaden, genomföra de reformer som föreslagits inom konkurrenslagstiftningen och se till att de ansvariga myndigheterna använder sina nya befogenheter effektivt, vidta ytterligare åtgärder för att länka ihop energinäten och på så sätt bidra till bättre fungerande el- och gasmarknader; vidareutveckla politik och åtgärder för minskade utsläpp, fortsätta utveckla de riktade åtgärder som införts för att förbättra primär- och sekundärutbildningen och öka antalet studenter som slutför postgymnasiala och högre utbildningar, om åtgärderna visar sig otillräckliga för att uppnå de högt satta målen.

TYSKLAND

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Tyskland gör goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram, särskilt i fråga om de stora utmaningarna och de prioriterade åtgärderna på såväl det makroekonomiska som det mikroekonomiska planet. Framstegen är mindre påtagliga när det gäller sysselsättningsfrågorna. I förhållande till de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006 har Tyskland avancerat relativt väl.
3. Till de starka sidorna i 2006 års reformer hör framstegen med budgetkonsolideringen och de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet, genomförandet av en rad åtgärder för att förbättra lagstiftningen, bl.a. inrättandet av ett federalt, oberoende råd för konsekvensbedömningar (*Normenkontrollrat*) och den webbaserade informationsportalen *Startothek* för nyetablering av företag. Andra framsteg kan konstateras inom FoU och innovation, och man har också fokuserat på åtgärderna för att återintegrera äldre arbetslösa personer i yrkeslivet.
4. Tyskland måste inrikta sig på att ta itu med utmaningarna i det nationella reformprogrammet när det gäller att förbättra de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt, stärka konkurrensen i synnerhet inom de reglerade branscherna och yrkena och på de nya bredbandsmarknaderna samt att vidta åtgärder för att minska strukturarbetslösheten. Mot bakgrund av detta rekommenderas Tyskland
 - att förbättra de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt genom fortsatt budgetkonsolidering vilket leder till minskad skuldsättning samt att den sjukvårdsreform som syftar till att bättre kontrollera utgiftsutvecklingen och öka effektiviteten inom sektorn genomförs,
 - att stärka ramarna för konkurrensen på såväl produkt- som tjänstemarknader, särskilt genom att fortsätta att lägga på de detaljerade bestämmelserna inom de reglerade yrkena samt genom att införa effektiva regler för bitströmsanslutning på grossistnivå,
 - att bekämpa strukturarbetslösheten genom att via bättre tillgång till vidareutbildning underlätta för lågkvalificerade att integreras på arbetsmarknaden, genomföra den föreslagna skatte- och bidragsreformen samt förbättra arbetsförmedlingarnas service till långtidsarbetslösa och stödja ungdomars inträde i arbetslivet.
5. Dessutom måste Tyskland under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att förbättra förfarandena för offentlig upphandling, förbättra ramarna för konkurrensen inom järnvägs-, gas- och elsektorn, där konkurrensen är otillräcklig på grund av hög koncentration, göra det möjligt att starta nya företag snabbare och underlätta den första anställningen, vidareutveckla de befintliga åtgärderna för att främja livslångt lärande, bland annat genom att stärka yrkesutbildning för vuxna samt förbättra tillgången till barnomsorg.

ESTLAND

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Estland gör mycket goda framsteg med genomförandet av de åtgärder som utformats för att bemöta landets viktigaste utmaningar inom FoU, innovation och sysselsättning, samt i förhållande till de fyra prioriterade åtgärder som Europeiska rådet enades om vid vårmötet 2006. Man har också genomfört ett imponerande arbete med att samordna det nationella reformprogrammet med sammanhållningspolitiken, och landets genomföranderapport kan betraktas som ett föredöme i detta avseende.
3. Till de starka sidorna i Estlands nationella reformprogram och dess genomförande hör att man tydligt visat sin höga ambitionsnivå genom att höja vissa målsättningar, och att en särskild strategienhet inrättats för att säkra ett effektivt genomförande, vilket skulle kunna fungera som föredöme för andra medlemsstater. Vidare bör man framhålla de framgångsrika makroekonomiska åtgärder som följer av det nationella reformprogrammet för hållbara offentliga finanser och stärkta förutsättningar för sysselsättningstillväxt, de stora ansträngningar som gjorts för att förstärka investeringarna i FoU såväl inom den offentliga som den privata sektorn och för att förbättra de generella villkoren för FoU inom näringslivet, åtgärderna för att förenkla nyetablering av företag och finansiering av innovativa små och medelstora företag samt de framsteg som gjorts i många miljöfrågor, bl.a. miljöskattereformen.

4. Estland måste under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på tydligare prioriteringar och bättre samarbete mellan olika ministerier för att säkra effektiv användning av FoU-anslagen, samtidigt som man gör ytterligare insatser för att omsätta FoU-resultat i innovativa produkter eller tjänster och uppmantrar till ett ökat samarbete mellan universitet och företag. Vidare bör den proaktiva konkurrenspolitik som utformats genomföras konsekvent, och man bör också förbättra flexibiliteten på arbetsmarknaden genom att fortsätta att förnya arbetslagstiftningen, vidareutveckla den aktiva arbetsmarknadspolitiken och bidra till ökad kompetens hos arbetstagare och arbetsökande genom att fortsätta reformerna inom utbildningssystemet och åtgärderna för livslångt lärande.

GREKLAND

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Grekland gör vissa framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram, medan framstegen är mer begränsade när det gäller mikroekonomiska aspekter och sysselsättningsaspekter. Utvecklingen är relativt gynnsam på det makroekonomiska planet, medan ytterligare framsteg behövs när det gäller de mikroekonomiska reformerna och sysselsättningsreformerna. Grekland lever delvis upp till de åtaganden Europeiska rådet enades om vid vårmötet 2006. Vad gäller den offentliga förvaltningen skulle bättre samordning mellan de olika administrativa nivåerna ytterligare kunna stärka det konstruktiva samarbete som redan har upprättats med ett brett spektrum av aktörer.
3. Till de starka sidorna i Greklands nationella reformprogram och dess genomförande hör att man gjort goda framsteg med budgetkonsolideringen. Det finns också positiva tecken när det gäller fördelningen av offentliga medel, företagsklimat, FoU och innovation, informations- och kommunikationsteknik, kvinnors deltagande i arbetslivet, det totala antalet arbetslösa samt utbildning. Den ekonomiska tillväxtens kvalitativa aspekter har förbättrats och de största bidragen kommer från de privata investeringarna.
4. Grekland måste nu inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet i följande avseenden: förbättra de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet genom reformer inom pensionssystemet, modernisera den offentliga förvaltningen, förstärka insatserna för att höja sysselsättningsgraden, bekämpa arbetslösheten och problemet med odeklarerat arbete, modernisera bestämmelserna om anställningsskydd och bidra till en mer rörlig arbetskraft samt öka kvaliteten på utbildningen och verka för ett utbildningsutbud som bättre motsvarar arbetsmarknadens behov. Mot bakgrund av detta rekommenderas Grekland
 - att fortsätta med åtgärderna för skuldminskning och budgetkonsolidering och fastställa en tidtabell för pensionsreformen med sikte på att stärka de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt,
 - att modernisera den offentliga förvaltningen genom att bygga upp effektiva funktioner för reglering, kontroll och tillsyn, bland annat genom att där så krävs höja de anställdas färdigheter så att man även säkrar effektiv användning av strukturfondsmedel,
 - att modernisera anställningsskyddet (bl.a. genom lagändringar), minska skattekillen på arbete, förstärka aktiva arbetsmarknadsåtgärder med syftet att uppnå bättre flexibilitet och trygghet på arbetsmarknaden och omvandla odeklarerat arbete till formella anställningar,
 - att fortsätta med reformerna av utbildningssystemet och öka investeringarna både inom den obligatoriska skolan och högre utbildning, påskynda genomförandet av reformen av systemet för livslångt lärande och öka såväl utbildningens kvalitet som dess förmåga att svara upp mot arbetsmarknadens behov, uppmantra till ökat deltagande i vuxenutbildning samt motverka att ungdomar avslutar sin skolgång i förtid.
5. Grekland måste dessutom under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att påskynda arbetet med att utforma en forsknings- och innovationsstrategi, öka FoU-investeringarna, förbättra genomförandet av inre marknadsdirektiven, påskynda processen för att uppnå de mål avseende små och medelstora företag som fastställdes av Europeiska rådet vid dess vårmöte 2006, vidta åtgärder för att öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden samt skapa en sammanhållen strategi för aktivt åldrande.

SPANIEN

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Spanien gör goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram och de åtaganden som Europeiska rådet enades om vid sitt vårmöte 2006. För att stärka sysselsättningen och produktiviteten och säkra att BNP per capita helt når upp till genomsnittet för EU-25, behövs det emellertid nya lagar och åtgärder inom alla de sju viktigaste politikområdena.
3. Till de starka sidorna i genomförandet och vidareutvecklingen av Spaniens nationella reformprogram hör att minskningen av den offentliga skulden har gått snabbare än förutsett, att det gjorts stora framsteg med genomförandet av planen för forskning, utveckling och innovation, att kurser om företagande gjorts till en integrerad del av utbildningar på såväl lägre som högre nivå, framsteg med den sociala dialogen, vilket återspeglas i det övergripande trepartsavtalet från maj 2006, och goda framsteg i fråga om många av de kvantitativa målen, inte minst vad gäller kvinnors deltagande på arbetsmarknaden.
4. Spanien måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet genom att gripa sig an behovet av starkare konkurrens på elmarknaderna, minskad segmentering av arbetsmarknaden samt fortsatt förbättrad utbildning. Mot bakgrund av detta rekommenderas Spanien
 - att vidta ytterligare åtgärder för att öka konkurrensen inom energisektorn, särskilt genom att förbättra möjligheterna till sammanlänkning av nät över nationsgränserna för bättre försörjningstrygghet,
 - att modernisera anställningsskyddet genom att bygga på nyligen införda åtgärder, inklusive lagstiftning för att förbättra flexibiliteten och tryggheten på arbetsmarknaden, motverka segmenteringen och göra deltidsarbete mer attraktivt,
 - att fortsätta insatserna för att genomföra den nya utbildningsmodellen där även yrkesutbildning ingår, att bättre motsvara arbetsmarknadens behov, att effektivt genomföra utbildningsreformerna (även på regional nivå) för att motverka problemet att ungdomar avslutar sin skolgång i förtid.
5. Spanien måste dessutom under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att hålla tillbaka inflationen på medellång sikt, öka konkurrensen inom fria yrken och inom detaljhandeln, förbättra regelverket, genomföra miljöskyddsåtgärder (inte minst i form av minskade koldioxidutsläpp), öka utbildningsnivån och produktiviteten och bättre integrera invandrare på arbetsmarknaden samt öka tillgången till barnomsorg, genomföra de planerade åtgärderna på bostadsmarknaden för att gradvis minska trycket på bostadspriserna på medellång sikt samt genomföra pensions- och sjukvårdsreformerna vilket också skulle få en gynnsam inverkan på den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna.

FRANKRIKE

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Frankrike gör vissa framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram och de åtgärder som Europeiska rådet enades om vid sitt vårmöte 2006. Med stöd av en stark ekonomi fortsätter Frankrike sitt arbete med att konsolidera de offentliga finanserna, samtidigt som man strävar efter att fortsätta förbättra tillväxtpotentialen, inte minst genom nya åtaganden inom forskning och innovation. Vad gäller sysselsättningen har bilden förbättrats men den är fortfarande sammansatt.

3. Till de starka sidorna i de reformer som genomförs hör särskilt skapandet av centrum för stärkt konkurrenskraft och nya strukturer för forskning och innovation samt målsättningen att motsvarande 3 % av BNP skall satsas på FoU senast 2010. Vidare bör den nyligen genomförda reformen av rambestämmelserna för offentliga utgifter kunna bidra till bättre förvaltning av de offentliga medlen. Det är givetvis positivt att arbetslösheten har minskat (för första gången sedan 2001), och de åtgärder som nyligen vidtagits för att hjälpa unga arbetssökande förefaller vara ett steg i rätt riktning. När det gäller sysselsättningen för äldre arbetstagare genomförs de första åtgärderna inom ramen för en nationell handlingsplan som man enades om i juni 2006.
4. Frankrike måste inrikta sig på att ta itu med utmaningarna i det nationella reformprogrammet i följande avseenden: man bör fortsätta förbättra läget i de offentliga finanserna genom att se till att statens åtaganden uppfylls och genom att bevaka utgifternas utveckling inom lokala myndigheter och inom socialförsäkringssystemet, förbättra ramarna för konkurrensen inom vissa nätverksindustrier och transportsektorer, genomdriva en heltäckande strategi såväl för större flexibilitet och rörlighet på arbetsmarknaden som för att garantera personliga karriärer samt få äldre arbetstagare att förbli yrkesaktiva, särskilt genom bättre tillgång till vidareutbildning enligt principen om livslångt lärande. Mot bakgrund av detta rekommenderas Frankrike
 - att slå vakt om de offentliga finansernas hållbarhet med tanke på problemet med den åldrande befolkningen genom fortsatt budgetkonsolidering och arbete för fortsatt skuldminskning; den översyn av pensionssystemen som planeras för 2008 måste bygga vidare på fördelarna av 2003 års reform,
 - att förbättra ramarna för konkurrensen inom sektorerna för gas, elektricitet och järnvägstransport,
 - att stärka insatserna för livslångt lärande och modernisera anställningsskyddet i syfte att förbättra flexibiliteten och tryggheten på arbetsmarknaden och bekämpa segmenteringen av marknaden i olika typer av anställningskontrakt, genom att göra det lättare att växla mellan visstidsanställning och tillsvidareanställning.
5. Dessutom måste Frankrike under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att arbeta för ökad konkurrens inom de reglerade branscherna och yrkena, förstärka de åtgärder som införts för att förbättra lagstiftningen och underlätta företagande, särskilt i form av stöd till unga företag och befrämjande av entreprenörsanda i samhället samt att vidta ytterligare åtgärder för att öka tillgången på arbetskraft.

IRLAND

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Irland gör mycket goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram och de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006. Dessutom har förvaltningen av strategin för tillväxt och sysselsättning fått politisk genomslagskraft, främst på grund av det avtal, "Towards 2016", som nyligen slutits mellan arbetsmarknadens parter.
3. Till de starka sidorna i Irlands nationella reformprogram och genomförandet av detta hör bl.a. en nyligen antagen strategi för vetenskap, teknik och innovation för 2007–2013 och en betydande ökning av de offentliga investeringarna i FoU, ett erkännande av behovet att prioritera de offentliga investeringarna i infrastruktur och andra tillväxtfrämjande utgifter, åtgärder för att ta itu med problemet med avbruten skolgång och för att förbättra kunskaper och färdigheter i landet, som det uppskattade åtagandet att till 2007 utveckla en långsiktig nationell strategi för kunskaper och färdigheter.
4. Irland måste under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att skynda på utformandet av konkreta åtgärder för en reform av pensionssystemen, att vidta ytterligare åtgärder för att minska utsläppen, att skynda på framstegen för att öka arbetsmarknadsdeltagandet, t.ex. genom att inrätta en omfattande barnomsorgsstruktur, att vidareutveckla de politiska ramarna för migranters arbetsmarknad och sociala integration och genom att lägga särskild vikt vid stöd till äldre och lågutbildade arbetstagare. Den mellanliggande investeringsnivån inom FoU bör fastställas till 2010 och utvecklingen på fastighetsmarknaden, som kan påverka tillväxtpotentialen på medellång sikt, bör noga bevakas.

ITALIEN

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Italien gör framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram. Jämfört med förra årets nationella reformprogram visar Italiens genomföranderapport på en tydligare strategi som omfattar alla politikområden och synergier dem emellan. Den är således mer ambitiös. Störst framsteg har gjorts på det mikroekonomiska planet. De strategier och åtgärder som föreslås på det makroekonomiska området är i allmänhet väl utformade men det är ytterst viktigt att de verkligen genomförs. Sysselsättningspolitiken måste stärkas på vissa viktiga områden. Resultatet när det gäller fullgörandet av de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006 är blandat.
3. Till de starka sidorna i Italiens genomföranderapport hör bl.a. åtgärder för att förbättra konkurrensen för tjänster inom fria yrken och andra tjänster, initiativ för att öka användandet av informations- och kommunikationsteknik och en påskyndad samordning av åtgärder för att förbättra företagsklimatet.
4. Italien måste inrikta sig på att ta itu med utmaningarna i det nationella reformprogrammet på följande områden: hållbara offentliga finanser (där åtaganden måste omsättas i praktiken), konkurrens på produkt- och tjänstemarknaderna (där ett kraftfullt genomförande av de föreslagna reformerna kommer att utgöra grunden för ytterligare framsteg), ökad formell sysselsättning och *flexicurity* på arbetsmarknaden samt bättre utbildning och livslångt lärande. Mot bakgrund av detta rekommenderas Italien
 - att strikt fortsätta med budgetkonsolideringen för att minska skulden i förhållande till BNP och fullständigt genomföra pensionsreformerna, i syfte att förbättra de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt,
 - att fortsätta genomförandet av de reformer som nyligen tillkännagivits och uppnå ytterligare framsteg med liberaliseringsstrategin i syfte att öka konkurrensen på produkt- och tjänstemarknaderna,
 - att minska de regionala skillnaderna i sysselsättningen genom att bekämpa problemet med odeklarerat arbete, öka utbudet av barnomsorg och se till att arbetsförmedlingarna fungerar effektivt i hela landet,
 - att utveckla en omfattande strategi för livslångt lärande och förbättra utbildningens kvalitet och relevans för arbetsmarknaden.
5. Italien måste dessutom under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på insatser för FoU (för vilka den övergripande strategin måste slutföras trots en positiv utveckling på vissa områden), effektiva åtgärder för att förbättra hållbarheten i hälso- och sjukvården (med bibehållen kvalitet och tillgänglighet), ett hållbart utnyttjande av resurser (varvid det är viktigt att befintliga åtgärder genomförs och stärks ytterligare), handlingsplaner för att förbättra infrastrukturen, förstärkning och fullständigt genomförande av systemet med konsekvensbedömningar för föreslagna lagstiftning.

CYPERN

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Cypern gör goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram, och av de fyra områden för prioriterade åtgärder som angavs vid Europeiska rådets vårmöte 2006. Överlag verkar genomförandet av de flesta åtgärderna fortgå enligt planerna.
3. Till de starka sidorna i det nationella reformprogrammet och dess genomförande under 2006 hör bland annat framsteg när det gäller budgetkonsolideringen, en ny strategi för utarbetandet av ett omfattande forsknings- och innovationssystem samt att sysselsättningsgraden generellt varit god och att den underbyggs med ett flertal olika aktiva arbetsmarknadsåtgärder.

4. Cypern måste nu inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet som rör hanteringen av åldersrelaterade utgifter, där åtgärderna inte går framåt, och ytterligare förbättrade arbetsmarknadsmöjligheter för unga personer. Mot bakgrund av detta rekommenderas Cypern

— att vidta åtgärder för att genomföra reformer av pensions- och hälso- och sjukvårdssystemen och göra upp ett tidsschema för detta, i syfte att förbättra hållbarheten på lång sikt,

— att stärka insatserna för livslångt lärande och ytterligare öka möjligheterna till sysselsättning och utbildning för unga personer genom att skynda på reformerna av systemen för yrkesutbildning, allmän utbildning, fortbildning och lärlingsutbildning.

5. Cypern måste dessutom under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på åtgärder för att uppmuntra riskkapitalinvesteringar och för att förbättra konkurrensen för tjänster inom de reglerade branscherna och yrkena.

LETTLAND

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.

2. Lettland gör framsteg med genomförandet av landets nationella reformprogram, särskilt på det mikroekonomiska planet och när det gäller sysselsättningen. Däremot är de politiska ansträngningarna för att ta itu med den mest betydande makroekonomiska utmaningen mindre omfattande. När det gäller slutsatserna från Europeiska rådets vårmöte 2006 är resultatet blandat. Förvaltningen av strategin för tillväxt och sysselsättning har fått ökad politisk genomslagskraft efter det att det nationella reformprogrammet antagits, och de berörda parternas medverkan har förbättrats.

3. Till de starka sidorna i Lettlands nationella reformprogram och dess genomförande hör flera åtgärder som vidtagits för att underlätta att starta och finansiera innovativa små och medelstora företag, däribland inrättandet av nya garanti- och riskkapitalfonder, och arbetet med att främja en enda kontaktpunkt för företagsetablering. Lettland har även genomfört en rad åtgärder som har varit ett positivt stöd för arbetsmarknadssituationen.

4. Lettland måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet på följande områden: mer konkreta åtgärder för att säkra den makroekonomiska stabiliteten och för att förebygga en överhettning av ekonomin, fortsatt utveckling av FoU-strategin för bättre prioritering och för att öka den privata sektorns deltagande samt kraftfullare åtgärder för att öka arbetsmarknadsutbudet och stärka arbetskraftens kunskaper och färdigheter. Mot bakgrund av detta rekommenderas Lettland

— att upprätthålla den ekonomiska och finanspolitiska hållbarheten genom att driva en mer restriktiv finanspolitik, vilket kan bidra till att förebygga överhettning och till en noggrann utgiftsprioritering,

— att göra snabbare framsteg i genomförandet av reformer inom forskning och innovation för att på ett effektivare sätt uppnå de ambitiösa mål som fastställts i det nationella reformprogrammet; detta rör särskilt strategier för att stimulera partnerskap mellan forsknings- och utbildningsinstitutioner och företag,

— att stärka insatserna för att öka arbetskraftsutbudet och produktiviteten genom att förbättra den regionala mobiliteten, tydligare anpassa utbildningssystemen till arbetsmarknadens behov och inrätta ett system för livslångt lärande.

5. Lettland måste dessutom under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på följande: påskynda inrättandet av en enda kontaktpunkt för de administrativa formaliteter som gäller vid en första anställning, främja entreprenörskapsutbildning, stödja aktiva arbetsmarknadsåtgärder och förbättra tillgången till barnomsorg.

LITAUEN

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Litauen gör goda framsteg med genomförandet av det nationella reformprogrammet på de flesta huvudområdena, inom såväl makro- och mikroekonomi som sysselsättningssektorn. Det återstår dock mycket att genomföra eftersom många viktiga åtgärder fortfarande befinner sig på utformningsstadiet. Det har gjorts måttliga framsteg när det gäller uppfyllandet av de åtaganden som gjordes under Europeiska rådets vårmöte 2006.
3. Till de starka sidorna i Litauens nationella reformprogram och genomförandet av detta hör reformerna av pensions-, hälso- och sjukvårds- och skattesystemen, åtgärder för att förbättra väg- och järnvägsnäten, antagandet av den uppdaterade nationella energistrategin, stärkandet av en aktiv arbetsmarknadspolitik (framför allt de nya åtgärderna för arbetsrotation) och åtgärder för att modernisera grundutbildningen.
4. Litauen måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet på följande områden: förbättra åtgärder för att öka investeringarna i FoU (vilka i nuläget inte verkar tillräckliga för att uppnå det ambitiösa mål som uppställts), lägga ytterligare vikt vid åtgärder för att främja arbetskraftens rörlighet, samt vidta fler steg för att öka det livslånga lärandet, särskilt bland äldre arbetstagare. Mot bakgrund av detta rekommenderas Litauen
 - att fortsätta att stärka sitt forsknings- och utvecklingssystem för att uppnå det ambitiösa målet för de sammanlagda investeringarna i FoU genom att öka de offentliga utgifterna och gynna investeringar från den privata sektorn på detta område,
 - att intensifiera ansträngningarna för att öka tillgången på yrkesarbetare genom att förbättra arbetskraftens regionala rörlighet och genom att främja livslångt lärande, och därvid särskilt inrikta sig på äldre arbetstagare.
5. Dessutom måste Litauen under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på följande: förbättra makroekonomisk stabilitet och dämpa inflationen, öka de utländska direktinvesteringarna, underlätta nyetablering av företag, miljöskydd, förbättra ungdomars anställbarhet, utöka entreprenörskapsutbildningen, öka tillgången till barnomsorg och förbättra arbetsskyddet.

LUXEMBURG

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Luxemburg gör mycket goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram och de åtgärder som fastställdes vid Europeiska rådets vårmöte 2006. Det finns dock utrymme för förbättringar när det gäller de brister som fastställdes 2005. De makroekonomiska åtgärder som har antagits ger förhoppning om budgetkonsolidering och lägre inflation. Ett lovande åtgärds paket genomförs nu på det mikroekonomiska planet. Det krävs dock större ansträngningar för att genomföra ett system för att övervaka och bedöma årliga framsteg och ett antal åtgärder måste införas, t.ex. för att hjälpa nyetablerade företag och små och medelstora företag. Trots lovande reformer på sysselsättningsområdet har det inte tillkännagivits något nytt initiativ för att öka sysselsättningsnivån bland äldre arbetstagare, och de stora reformerna för att förbättra utbildningssystemet måste fortfarande omsättas i praktiken.
3. Till de starka sidorna i utformandet, genomförandet och förbättrandet av det nationella reformprogrammet hör överenskommelsen mellan regeringen och arbetsmarknadens parter om ett system för att hålla tillbaka de inflations-tendenser som varit märkbara sedan 2002, genom att tillfälligt upphäva indexeringen av löner och förmåner. Genom samma trepartsavtal har ett stödsystem för företag inrättats som gör det möjligt att ha kvar arbetstagare i sysselsättning när det finns risk för uppsägningar. Luxemburg förtjänar också beröm för den stora utbyggnaden av barnomsorgen. Den prioritet som FoU har getts skall också uppmärksammas. Sist men inte minst har det vidtagits omfattande åtgärder för att säkerställa en hållbar utveckling, och energistrategin är ett steg i rätt riktning.

4. Luxemburg måste dock under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på följande: en strategi för att fortsätta höja sysselsättningsgraden bland äldre arbetstagare, en detaljerad strategi som särskilt syftar till en fortsatt reform av systemen för förtida pensionering, fortsatta ansträngningar för att minska antalet avbrutna utbildningar, särskilt i sekundärutbildningen, och för att ta bort de konstgjorda barriärerna mellan olika typer av utbildning, en noggrann övervakning av hur de nyligen antagna åtgärderna inverkar på ungdomsarbetslösheten samt större stöd för konkurrensutsatta marknader för införlivandet av EU-direktiv och för små och medelstora företag, i syfte att göra det ekonomiska klimatet mer attraktivt.

UNGERN

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Ungern har gjort begränsade framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram. Det bör dock noteras att Ungern lämnade in ett reviderat nationellt reformprogram i oktober 2006. Efter stora avvikelser i de offentliga finanserna var regeringen tvungen att göra en betydande översyn av sin strategi för den finanspolitiska anpassningen. Vissa reformer har genomförts både på sysselsättningsområdet och på det mikroekonomiska området. Det återstår dock betydligt mer att göra på dessa områden, och det behövs också insatser för att förbättra den mikroekonomiska stabiliteten. När det gäller uppfyllandet av de åtaganden som gjordes under Europeiska rådets värmöte 2006 har framstegen varit begränsade.
3. Till de starka sidorna i det nationella reformprogrammet och genomförandet av detta hör korrigerande åtgärder som nyligen antagits, däribland både inkomstökningar och i allt större omfattning utgiftsnedskärningar i syfte att minska underskottet, reformen av arbetslöshetsersättningsystemet, åtgärder som inletts för att integrera sysselsättnings- och socialtjänstsystemen samt upphävandet av restriktioner för marknadstillträde på vissa områden, särskilt för läkemedelsförsäljning i detaljhandeln.
4. Ungern måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet för att genomdriva den planerade strategin för budgetkonsolidering och lägga grunden till de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet (som för närvarande är mycket utsatta), utöka de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna, öka incitamenten för att arbeta, förbättra kvaliteten på utbildning och fortbildning och se till att den uppfyller arbetsmarknadens behov på ett bättre sätt. Mot bakgrund av detta rekommenderas Ungern
 - att fortsätta genomförandet av de åtgärder som krävs för att säkerställa en tillförlitlig minskning av det offentliga underskottet och av bruttoskuldkvoten, med ökad tonvikt på utgiftssidan, t.ex. genom inrättandet av mer noggranna och omfattande utgiftsregler,
 - att genomföra en reform av den offentliga förvaltningen, av hälso- och sjukvården samt av pensions- och utbildningssystemen, i syfte att säkerställa den finanspolitiska hållbarheten på lång sikt och förbättra effektiviteten i ekonomin. Detta bör omfatta åtgärder för att fortsätta begränsa pensioneringarna i förtid, minska antalet nya mottagare av invaliditetspension och fortsatt omstrukturering av hälso- och sjukvården,
 - att stärka de aktiva arbetsmarknadsåtgärderna, införa fler incitament till att arbeta och stanna kvar på arbetsmarknaden och slutföra inrättandet av ett samordnat sysselsättnings- och socialtjänstsystem,
 - att garantera tillgång till högkvalitativ utbildning för alla, uppgradera kompetensnivåerna och bättre anpassa systemen för utbildning och fortbildning till arbetsmarknadens behov, i synnerhet genom att se till att det finns tillräckligt många med examen i teknik och vetenskap.
5. Ungern måste dessutom under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på en reform av systemet för offentligfinansierad forskning, att minska och omfördela statligt stöd, att utveckla en mer sammanhållen strategi för FoU, innovation och informations- och kommunikationsteknik, att fortsätta minska den administrativa bördan för företag, att förbättra arbetsmarknadssituationen för missgynnade grupper, att omvandla odeklarerat arbete till formella anställningar, att minska kvarvarande regionala skillnader i sysselsättningen och att genomföra den ungerska strategin för livslångt lärande.

MALTA

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Malta gör goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram. Landet har också tagit itu med de flesta av de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006. Det har gjorts stora framsteg när det gäller hållbarheten i de offentliga finanserna, som av myndigheterna ses som avgörande för att uppnå ökad tillväxt och fler arbetstillfällen och för att kunna anta euron som valuta. Ansträngningarna för att genomföra åtgärder på det mikroekonomiska planet och på sysselsättningsområdet har varit mer måttliga.
3. Till de starka sidorna i Maltas nationella reformprogram och genomförandet av detta hör de nyligen tillkännagivna skattereformerna, det pågående utarbetandet av viktiga strategier för FoU och för innovation, ett nytt system för företagaranda och ett antal genomgripande initiativ på utbildningsområdet.
4. Malta måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet på följande områden: att förbättra konkurrensen på flera områden, t.ex. för tjänster inom de fria yrkena, att minska och omfördela statligt stöd, att öka investeringarna i FoU och att förbättra arbetskraftsutbudet. Mot bakgrund av detta rekommenderas Malta
 - att stärka konkurrensmyndigheten och efter den pågående översynen vidta de övriga åtgärder som krävs för att stärka konkurrensen, särskilt för tjänster inom de fria yrkena och att minska det statliga stödet och omfördela det till horisontella mål, inte minst inom FoU,
 - att öka ansträngningarna för att locka fler personer till arbetsmarknaden, och då särskilt kvinnor, att öka ansträngningarna för att bekämpa problemet med odeklarerat arbete och att vidta ytterligare åtgärder i bidragssystemet för att göra det mer attraktivt att arbeta.
5. Dessutom måste Malta under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att genomföra och genomdriva försenade åtgärder inom reformen av hälso- och sjukvårdssektorn, att införa en systematisk konsekvensbedömning och skynda på framstegen mot en förenkling av lagstiftningen, att mäta utgifterna för FoU på ett mer korrekt sätt, att koppla upp Malta till energinäten i Europa, att fortsätta höja utbildningsnivån och minska antalet avhopp från skolan samt att höja sysselsättningsgraden för äldre arbetstagare, varvid man bör undvika att tillämpa förtida pensionering som medel för att minska den offentliga sektorn.

NEDERLÄNDERNA

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Nederländerna gör goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram. Trots att det finns vissa risker av makroekonomisk art, särskilt i fråga om potentiell löneinflation, hushållens skuldsättning och den kontraktiva arbetsmarknaden, är den politiska ramen överlag lämplig. Nederländerna har gått framåt betydligt på det mikroekonomiska området. Trots att det genomförts en strategi för att främja forskning och utveckling samt innovation återstår det mycket att göra med tanke på det ambitiösa mål som regeringen satt upp för forskning och utveckling. Den övergripande bilden av sysselsättningsområdet är också positiv med höga sysselsättningssiffror för flertalet grupper men tillgången på arbete bör förbättras ytterligare, i synnerhet för kvinnor, missgynnade grupper och äldre arbetstagare. Nederländerna stärker sitt nationella reformprogram för att kunna leva upp till de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006, men ytterligare åtgärder kommer att behövas, i synnerhet för att skapa en enda kontaktpunkt inom den offentliga förvaltningen för rekrytering av en första anställd person.
3. Till de starka sidorna i det nationella reformprogrammet och genomförandet av detta hör åtgärder för att främja konkurrensen, tillämpningen av standardkostnadsmodellen för att mäta administrativa bördor och systemet med innovationskuponger, vilka båda har börjat användas av flera andra medlemsstater, åtgärder för en reform av pensions-, sjukförsäkrings- och invaliditetsförmånssystemen samt reformer som syftar till att höja utbildningsnivån, öka det livslånga lärandet och stärka sambanden mellan utbildning och arbetsmarknad.

4. Nederländerna måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet genom att förbättra utbudet på arbetskraft. Mot bakgrund av detta rekommenderas Nederländerna

— att vidta fortsatta åtgärder för att förbättra arbetskraftsutbudet särskilt bland äldre arbetstagare, kvinnor och missgynnade grupper.

5. Nederländerna måste dessutom under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att öka den privata sektorns utgifter för FoU, att skapa en enda kontaktpunkt inom den offentliga förvaltningen för rekrytering av en första anställd person. Dessutom måste man överväga ytterligare incitament om de nuvarande åtgärderna inte leder till en betydande ökning av antalet arbetstimmar i ekonomin.

ÖSTERRIKE

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.

2. Österrike gör goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram, särskilt på det mikroekonomiska planet där ett stort antal åtgärder har genomförts (förutom när det gäller konkurrens i tjänstesektorn). Den makroekonomiska stabiliteten är stark, men det kommer att krävas ytterligare insatser för att bekämpa riskerna för de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet. Det har generellt gjorts goda framsteg i sysselsättningspolitiken, men det kommer att krävas mer på vissa områden. Österrikes svar på slutsatserna från Europeiska rådets vårmöte 2006 är i stort sett adekvata.

3. Till de mest lovande reformområdena som antagits av Österrike och som skulle kunna inspirera andra är landets goda resultat med förnybara energikällor. Ett annat område är Österrikes ansträngningar för att minska de administrativa kostnaderna för små och medelstora företag. Vidare gör Österrike framsteg när det gäller FoU-målet på 3 % med särskilt lovande modeller för samarbete mellan forskningen och industrin.

4. Österrike måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet på följande områden: att öka arbetskraftsutbudet från äldre arbetstagare och förbättra mindre gynnande ungdomars kunskaper och färdigheter. Mot bakgrund av detta rekommenderas Österrike

— att förbättra incitamenten för äldre arbetstagare att fortsätta arbeta, särskilt genom att genomföra en omfattande strategi för livslångt lärande med särskild inriktning på arbetsrelaterad utbildning och genom att reformera skatteförmånssystemen, samt att förbättra utsatta ungdomars utbildningsvillkor.

5. Dessutom måste Österrike under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att uppnå budgetbalans 2008, att öka konkurrensen inom tjänstesektorn, att stärka företagarkulturen, att fastställa ytterligare strategier och åtgärder för att minska utsläppen och att ta itu med könsuppdelningen på arbetsmarknaden, bland annat genom att förbättra tillgången till barnomsorg.

POLEN

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.

2. Polen gör begränsade framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram. Det finns tecken på att landet börjar gå framåt med kraft på det mikroekonomiska området, men genomförandet av många åtgärder befinner sig fortfarande i inledningsskedet. Det behövs ett mer kraftfullt genomförande av sysselsättningsreformerna. Reformerna av de offentliga finanserna är försenade, fastän Polen har planerat åtgärder som går i rätt riktning. Det politiska svaret på de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006 är begränsat.

3. Till de mest lovande reformerna som Polen håller på att genomföra hör förenklingarna av skattesystemet, utarbetandet av en strategi för bättre lagstiftning och åtgärderna för att förbättra de små och medelstora företagens tillgång till finansiering.
4. Polen måste inrikta sig på det nationella reformprogrammet på följande områden: budgetkonsolidering, stärkande av konkurrensen i nätverksindustrierna, utbyggnad av forsknings- och utvecklingsverksamheten och förbättring av kvaliteten i denna, utbyggnad och effektivisering av arbetsmarknadsåtgärderna, utveckling av humankapitalet samt förstärkning av incitamenten att arbeta. Mot bakgrund av detta rekommenderas Polen
 - att fortsätta sitt arbete för att fortsätta budgetkonsolideringen samt att komplettera det nominella "ankaret" för underskottet i de offentliga finanserna (dvs. "taket" för underskottet) med ytterligare mekanismer för att stärka kontrollen över utgifterna,
 - att stärka ramarna för konkurrensen i nätverksindustrierna och därvid även se över tillsynsmyndigheternas roll,
 - att fortsätta reformerna i den offentliga forskningssektorn i syfte att stimulera FoU och innovation och förbättra ramarna för FoU inom den privata sektorn för att på så sätt kunna dra största möjliga nytta av utländska direktinvesteringar,
 - att fullfölja reformen av de offentliga arbetsförmedlingarna med tanke på att bygga ut arbetsmarknadsåtgärderna, särskilt för äldre personer och unga människor och göra dem mer effektiva, att lätta skattebördan på arbetskraft, se över förmånssystemen för att förstärka incitamenten och samtidigt utveckla strategier för att utöka vuxnas deltagande i livslångt lärande och för att modernisera utbildningssystemen med hänsyn till arbetsmarknadens behov.
5. Dessutom måste Polen under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att uppgradera transportinfrastrukturen, förbättra miljöskyddet, ytterligare minska samt styra om statligt stöd, se till att det finns effektiva ramar för konkurrensen inom den finansiella sektorn, med kraft fortsätta liberaliseringsprocessen av energimarknaderna och påskynda förfarandena för registrering av nya företag samt på att se till att instrumenten inom ramen för sammanhållningspolitiken sätts in till stöd för de strukturåtgärder som framhävs i landets genomförandeprogram, med tanke på att de skall bidra till att främja tillväxten, konkurrenskraften, sysselsättningen och den sociala sammanhållningen. Polen bör dessutom fastställa ett fast, realistiskt mål för de samlade investeringarna i FoU 2010.

PORTUGAL

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Portugal gör goda framsteg med genomförandet av åtgärderna i sitt nationella reformprogram, särskilt på det makroekonomiska och det mikroekonomiska området. Även på det sysselsättningspolitiska området har det gjorts framsteg, i synnerhet i fråga om reformering av utbildningen, inom ramen för programmet om nya möjligheter men Portugal har ännu inte till fullo tagit itu med de viktiga frågorna om anpassningsförmågan på arbetsmarknaden och *flexicurity* (dvs. hur flexibilitet på arbetsmarknaden kan kombineras med social trygghet för individen). Framstegen i riktning mot att fullgöra de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006 är i allmänhet goda. Med tanke på Portugals utgångsläge och de lovvärd ambitionerna för landets reformprogram kommer det dock att krävas betydande ansträngningar på alla politikområden för att målen för programmet till fullo skall nås.
3. Till de starka sidorna i reformprocessen i Portugal hör den vittgående reformen av den offentliga förvaltningen, de åtgärder som vidtagits för att göra det lättare att starta företag (detta kan gå på så litet som en timme), justeringen av ålderspensionssystemen och de omfattande konsolideringsåtgärderna inom hälso- och sjukvårdssystemen och åtgärderna för att förbättra kompetensnivån hos såväl ungdomar som vuxna. Åtgärderna för att förstärka forsknings- och utvecklingsverksamheten har intensifierats och inom ramen för den ambitiösa "teknologiplanen" infogats i en enhetlig strategi. Vittgående reformer håller på att genomföras i utbildningssektorn, särskilt åtgärder för att förbättra läs- och skrivförmågan hos unga och rationalisera det nationella skolnätet samt förbättra det nationella yrkesutbildningssystemet.

4. Portugal måste inrikta sig på att avhjälpa brister i det nationella reformprogrammet på följande områden: höjning av utbildningsnivån och utökning av deltagandet i livslångt lärande, förbättring av anpassningsförmågan på arbetsmarknaden och vidtagande av åtgärder för att göra arbetsmarknaden mindre segmenterad. Det är väsentligt att Portugal samtidigt som landet tacklar dessa frågor fortsätter att driva reformen av den offentliga förvaltningen vidare och håller de ökande utgifterna för sociala transfereringar under kontroll. Mot bakgrund av detta rekommenderas Portugal
 - att i samband med att landet fortsätter arbetet med att rätta till obalanserna i de offentliga finanserna och reformera den offentliga förvaltningen styra om offentliga utgifter i riktning mot mer tillväxtbefrämjande användningar, samtidigt som en fast kontroll bibehålls över de offentliga utgifterna sammantaget,
 - att vidta åtgärder för att kraftigt höja unga människors utbildningsnivå samt utveckla ett yrkesutbildningssystem som är anpassat till arbetsmarknadens behov och grundat på det aktuella förslaget att inrätta en "nationell ram för kvalifikationer",
 - att fortsätta att modernisera anställningsskyddet, även lagstiftningen på detta område, med tanke på att främja flexibilitet och trygghet och på så vis minska den kraftiga segmenteringen av arbetsmarknaden.
5. Dessutom måste Portugal under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att se till att den lovande teknologiplanen genomförs till fullo, att kopplingarna mellan forskning och industri befästs och att den privata sektorn involveras i högre grad, på att sörja för effektiv konkurrens på energimarknaderna och marknaderna för finansiella tjänster, på att nedbringa utsläppen av växthusgaser, på att få ned förseningarna i införlivandet av EU-lagstiftning med den nationella lagstiftningen och på att ta itu med sådana faktorer som undergräver den sociala sammanhållningen.

SLOVENIEN

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Slovenien gör goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram. Landet vidtar lämpliga åtgärder på vissa nyckelområden som främjande av entreprenörskap och bättre lagstiftning. Det har inlett de flesta av de stora sysselsättningspolitiska reformer som tillkännages i det nationella reformprogrammet, och har därvid dragit nytta av de relativt gynnsamma makroekonomiska förutsättningarna för tillväxt. Några åtgärder har antagits i fråga om reformering av de offentliga utgifterna i syfte att minska dem. Samma sak gäller på det mikroekonomiska området för framstegen i fråga om att förstärka ramen för innovation och konkurrens. Vad beträffar arbetsmarknaden har framstegen med genomförandet av strategin för ett aktivt åldrande och undanröjandet av hinder för anställning av unga människor hittills inte varit tillräckligt snabba. Framstegen med att fullgöra de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006 är måttliga.
3. Till de starka sidorna i Sloveniens nationella reformprogram och genomförandet av detta hör bl.a. följande: åtgärderna för att reformera de offentliga finanserna och för att främja entreprenörskap, omstruktureringen av statliga fonder till portföljinvesteringar, minskningen av statligt stöd (mätt som andel av BNP) samt framstegen i riktning mot en fullständig liberalisering av energimarknaderna och etablering av en andra aktör på marknaderna.
4. Slovenien måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet på följande områden: förbättring av de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt, åtgärder för att få upp sysselsättningsnivån hos äldre människor samt förstärkning av aktiverings- och preventionsaspekterna av sysselsättningspolitiken, inom ramen för vilken reaktionerna på de snabbt inträffande förändringarna av förhållandena på arbetsmarknaden för närvarande är för långsamma. Mot bakgrund av detta rekommenderas Slovenien
 - att vidta ytterligare åtgärder för att förstärka reformerna av pensionssystemet och främja ett aktivt åldrande, med tanke på att få upp sysselsättningsnivån hos äldre människor och förbättra de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt,
 - att förbättra arbetsförmedlingstjänsterna mot bakgrund av förändringen mot mer flexibla anställningskontrakt och de redan hårdare villkoren för bidrag och ge högre prioritet till att erbjuda tjänster vid arbetslöshet.

5. Dessutom måste Slovenien under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att fastlägga konkreta, realistiska mål för investeringarna i forskning och utveckling, stärka rollen för den nya "byrån för tillväxt" och hos landets "teknologibyrå", stärka efterlevnaden av den rättsliga ramen för skydd av immateriella rättigheter, stärka konkurrensen, särskilt vad beträffar de tjänster som tillhandahålls av utövarna av de reglerade branscherna och yrkena och förbättra effektiviteten hos konkurrensmyndigheten, i högre grad främja miljöteknik och energi-effektivitet, göra det lättare att starta företag (genom att nedbringa tiden och kostnaderna för detta), göra arbetsmarknaden mindre segmenterad och integrera unga människor på arbetsmarknaden, förstärka kopplingarna mellan utbildningssystemet och arbetsmarknaden.

SLOVAKIEN

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Slovakien gör framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram, men det krävs fortfarande ytterligare åtgärder, särskilt på det mikroekonomiska och det sysselsättningspolitiska området. Resultatet när det gäller fullgörandet av de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006 är blandat.
3. Till de starka sidorna i Slovakiens nationella reformprogram och genomförandet av detta hör bl.a. följande: politiken för att förbättra företagsklimatet och för att skapa ett informationssamhälle (vilken nu börjar bära frukt), politiken för att få upp tillväxten i sysselsättningen (med hjälp av nya skatteincitament, åtgärder för att främja rörlighet och förbättringar av stödet till vissa missgynnade grupper) samt framstegen med genomförandet av reformerna av tertiärutbildningen i kombination med nya åtgärder för att främja användningen av informations- och kommunikationsteknik och integreringen av missgynnade barn i utbildningssystemet.
4. Slovakien måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet på följande områden: omstyrning av resurser till FoU, innovation och utbildning och fastläggande av tydliga strategier och prioriteter på dessa områden inom ramen för processen för budgetkonsolidering, förstärkning av åtgärderna för kompetensutveckling och livslångt lärande och av åtgärderna för att minska långtidsarbetslösheten, särskilt bland utsatta grupper som den romska minoriteten. Mot bakgrund av detta rekommenderas Slovakien
 - att omfördela utgifter till FoU och utbildning och fullfölja utarbetandet av en enhetlig nationell FoU- och innovationsstrategi, med starka kopplingar mellan forskningsinrättningar och företag,
 - att i syfte att förbättra kvalifikations- och kompetensnivån fastlägga en på arbetsmarknadens och individernas behov inriktad strategi för livslångt lärande som omfattar utveckling inom alla utbildningssystem och på alla utbildningsnivåer samt att komplettera reformerna av tertiärutbildningen med reformer av primär- och sekundärutbildningen,
 - att utveckla ett vittomfattande upplägg för att ta itu med långtidsarbetslösheten, särskilt genom att utveckla arbetsmarknadsåtgärder inriktade på de mest utsatta grupperna.
5. Dessutom måste Slovakien under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på fortsatta insatser för att främja användningen av informations- och kommunikationsteknik (särskilt på att bygga ut bredbandsinfrastrukturen), på att förbättra systemet för att skapa bättre lagstiftning, på att ta itu med löneklyftan mellan män och kvinnor samt på att ta fram en strategi för ett aktivt åldrande, i syfte att få upp sysselsättningsnivån hos äldre människor.

FINLAND

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Finland gör mycket goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram. Landet gör på det hela taget också goda framsteg i riktning mot att fullgöra de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006. Det har i synnerhet gjort framsteg när det gäller företagsklimatet för små och medelstora företag.

3. Till de många starka sidorna i Finlands nationella reformprogram och genomförandet av detta hör ytterligare åtgärder för att senarelägga pensionsavgångarna – vilka kompletterar de redan omfattande åtgärderna för att förbättra de offentliga finansernas hållbarhet och förbereda landet på konsekvenserna av en åldrande befolkning – och en rad viktiga åtgärder för att ytterligare förbättra landets utmärkta kunskapsbas.
4. Finland måste under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att genomföra reformer som syftar till att stärka konkurrensen och förbättra produktiviteten i vissa tjänstesektorer, på att förenkla rekryteringsförfarandena för företagen, på att främja lokala löneförhandlingssystem och på att ta itu med flaskhalsarna på arbetsmarknaden, särskilt med tanke på att få ned den höga strukturella arbetslösheten, i synnerhet arbetslösheten bland lågutbildade arbetstagare och bland ungdomar.

SVERIGE

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Sverige gör mycket goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram som har reviderats av den nya regeringen. I programmet behandlas de flesta av de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006. Sveriges stabilitetsinriktade makroekonomiska ram är lämplig och fungerar väl. Landet lägger ned stora ansträngningar på att förstärka incitamenten att arbeta. Ytterligare åtgärder krävs för att stärka konkurrensen i tjänstesektorn.
3. Till de starka sidorna i Sveriges nationella reformprogram och genomförandet av detta hör bl.a. följande: framstegen med att öka de offentliga investeringarna i forskning och utveckling och föra fram åtgärder för att främja innovation, tillvägagångssättet när det gäller att uppmuntra entreprenörskap, resultaten i fråga om att uppmuntra hållbar användning av energi (vilka är bland de bästa i EU), framstegen med att utöka arbetskraftsutbudet, åtgärderna för att göra det enklare och mer lönsamt att driva företag (genom utfasning av skatter och minskning av den administrativa bördan) samt förslagen om att förstärka incitamenten att arbeta (särskilt genom ändringar av arbetskraftsbeskattnings- och förmånssystemen).
4. Sverige måste under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att vidta ytterligare regleringsåtgärder för att stärka konkurrensen (särskilt i tjänstesektorn), på att snabbt genomföra planerade förbättringar av konsekvensbedömningssystemet, på att inta en mer konsekvent hållning i fråga om bättre lagstiftning och på att utveckla en mer kraftfull strategi för att utöka arbetskraftsutbudet och antalet arbetade timmar i ekonomin (bl.a. genom att genomföra förslag som syftar till att förstärka incitamenten att arbeta och genom att vidta mer kraftfulla åtgärder för att höja sysselsättningsgraden i grupperna invandrare och unga människor och reintegrera i arbetslivet personer som uppstår ersättningar som är relaterade till ohälsa).

FÖRENADE KUNGARIKET

1. Mot bakgrund av analysen i del II i kommissionens lägesrapport 2007 och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning, är nedanstående slutsatser lämpliga.
2. Förenade kungariket gör goda framsteg med genomförandet av sitt nationella reformprogram och de åtaganden som gjordes vid Europeiska rådets vårmöte 2006. Det har gjorts kraftiga framsteg på alla politikområden, särskilt på det mikroekonomiska och det sysselsättningspolitiska området. På det makroekonomiska området har Förenade kungariket inlett budgetkonsolideringen och planer för ytterligare budgetkonsolidering har utarbetats och bör genomföras. Planer för reformering av pensionssystemet har utarbetats och utkast till lagstiftning har redan lagts fram i parlamentet. Landet har gjort större ansträngningar än tidigare för att involvera berörda parter i reformprocessen.
3. Till de särskilt starka sidorna i reformarbetet i Förenade kungariket hör åtgärderna för att främja entreprenörskap och bättre lagstiftning samt reformerna av välfärdssystemet. Många reformer på andra områden har redan genomförts med framgång, såsom öppnande av energimarknaderna, satsningar på transportinfrastrukturen och införande av avgiftsbefrielse (t.ex. trängselavgifterna för fordonstrafik i London). Förenade kungariket har också givit sig i kast med innovativa reformer för att förbättra kvaliteten på de offentliga utgifterna. Dessa reformer håller fortfarande på att genomföras.

4. Förenade kungariket måste inrikta sig på utmaningarna i det nationella reformprogrammet på följande områden: förbättring av kompetensen på grund- och mellannivå (i förhållande till andra ekonomier) och ytterligare åtgärder för att understödja missgynnade grupper och bekämpa utestängning på arbetsmarknaden. Mot bakgrund av detta rekommenderas Förenade kungariket

— att vidta åtgärder för att höja kompetensen på grund- och mellannivå hos arbetstagare, vilket tas upp i den aktuella kompetensöversyn som gjorts av Roy Leitch, i syfte att öka produktiviteten och ytterligare åtgärder för att förbättra de mest missgynnades utsikter till anställning.

5. Dessutom måste Förenade kungariket under perioden för genomförandet av det nationella reformprogrammet inrikta sig på att se till att planerna för reformering av pensionssystemet verkligen genomförs, på att stegvis öka utbudet av bostäder i syfte att på medellång sikt minska trycket uppåt på priserna på fastigheter, på att genomföra landets strategi för forskning och innovation. Mellannivån och kvaliteten på FoU-investeringarna bör fastställas för 2010 och åtgärder vidtas för att ytterligare förstärka incitamenten att investera och för att öka den privata sektorns engagemang samt på att ytterligare öka tillgången till barnomsorg.

MEDLEMSSTATERNA I EUROOMRÅDET

1. Mot bakgrund av ovanstående analys och på grundval av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning konstateras följande:
2. Genomföranderapporterna från medlemsstaterna i euroområdet visar att det på det hela taget görs framsteg, vilket återspeglar de omfattande åtgärder som vidtagits i många länder. Med en tillväxt i euroområdet som ligger i linje med dess potential, positiv utveckling på arbetsmarknaderna som avspeglas i sjunkande arbetslöshetstal och ökad sysselsättning samt ett antal reformer under genomförande har utsikterna till en mer långvarig ekonomisk uppgång ökat betydligt. I viss utsträckning beror den förbättrade ekonomiska situationen på tidigare strukturreformer. Denna dynamism bör utnyttjas till att kraftfullt driva igenom strategierna för reformer och budgetkonsolidering. Den omständigheten att medlemsstaterna i euroområdet på grund av att de har en gemensam valuta är mer beroende av varandra i ekonomiskt och finansiellt hänseende, gör det nödvändigt för dem att genomföra ambitiösa strategier som både syftar till att öka tillväxtpotentialen och inbegriper åtgärder som säkerställer att anpassningarna i den monetära unionen fungerar smidigt. I detta sammanhang är en effektiv samordning av politiken nödvändig på euroområdesnivå. En sådan skulle också bidra till att främja åtgärder i medlemsstaterna i syfte att åstadkomma budgetdisciplin och strukturreformer. Detta är nödvändigt för att höja tillväxtpotentialen i ekonomin och förbättra euroområdets återhämtningsförmåga efter asymmetriska chocker och därigenom bevara prisstabiliteten och samtidigt främja ekonomisk dynamism i euroområdet.
3. Till de starka sidorna när det gäller genomförandet av de nationella reformprogrammen i medlemsstaterna i euroområdet hör att lovande reformer genomförs eller planeras för att öka arbetskraftsutnyttjandet, och arbetsproduktiviteten, främja FoU och innovation och utveckla humankapitalet samt för att skapa ett mer attraktivt företagsklimat, särskilt genom åtgärder för att öka konkurrenskraften och ytterligare förbättra lagstiftningen. De nationella reformprogrammen kan bli ännu starkare genom att sättas in i en enhetlig och ambitiös övergripande politisk ram.
4. Med beaktande av de politiska slutsatser som dragits för de enskilda medlemsstaterna i euroområdet på basis av de nationella reformprogrammen anses det vara allra mest angeläget att åtgärder för alla länder i euroområdet vidtas på sådana områden där åtgärder skulle kunna bidra till att förbättra funktionen hos den ekonomiska och monetära unionen (EMU) och bidra till att åtgärda bestående skillnader i inflation, konkurrenskraft och tillväxt. Vad beträffar budgetarna har det visserligen gjorts framsteg för att minska underskotten, men vissa länder måste öka takten i den strukturella budgetkonsolideringen och fortsätta reformeringen av pensions- och vårdsystemen, detta i syfte att ta itu med budgetkonsekvenserna av åldrande befolkningar. De offentliga finansernas kvalitet bör dessutom förbättras, särskilt i syfte att öka produktivitet och innovation och därigenom bidra till ekonomisk tillväxt och finanspolitisk hållbarhet. I syfte att trygga mer dynamiska och effektiva interna anpassningsmekanismer inom EMU bör åtgärder vidtas för att få marknaderna att fungera bättre genom ökad konkurrens och liberalisering (i synnerhet genom att sörja för högre produktionsfaktormobilitet och snabbare anpassning av priser och löner till chocker och starkare handelsintegration). Det är nödvändigt att främja innovation och produktivitetsökning. Inom en monetär union är det också viktigt att hålla fast vid en stabiliserande löneutveckling för att säkra konkurrenskraften och sysselsättningen på medellång och lång sikt. Man måste fortsätta att regelbundet se över prisernas och (den offentliga och privata) lönesättningens funktion. Arbetskraftens rörlighet i länderna i euroområdet måste uppmärksammas i högre grad. Både finans- och produktmarknaderna har en nyckelroll att spela när det gäller att jämna ut den interna anpassningen. Den kommande översynen av den inre marknaden kommer att vara av särskild betydelse för euroområdet liksom ett snabbt genomförande av tjänstedirektivet och ett fullständigt genomförande av handlingsplanen för finansiella tjänster. Ökad konkurrens på tjänstemarknaderna skulle ytterligare bidra till att underlätta anpassningen inom EMU.

Mot bakgrund av detta rekommenderas medlemsstaterna i euroområdet, tillsammans med de länderspecifika rekommendationerna,

- att utnyttja de gynnsamma konjunkturförhållandena till att sikta på eller bedriva en ambitiös budgetkonsolidering i riktning mot sina mål på medellång sikt enligt stabilitets- och tillväxtpakten samt att därvid sträva efter att uppnå en årlig strukturell anpassning på åtminstone 0,5 % av BNP som ett riktmärke,
 - att förbättra de offentliga finansernas kvalitet genom att se över de offentliga utgifterna och beskattningen i syfte att öka produktivitet och innovation och därigenom bidra till ekonomisk tillväxt och finanspolitisk hållbarhet,
 - att effektivt genomföra åtgärder för att stärka konkurrensen, särskilt i tjänstesektorn, och att bygga ut sådana åtgärder som syftar till att främja en fullständig integrering av finansmarknaderna samt konkurrensen på området finansiella konsumenttjänster (*financial retail services*),
 - att öka flexibiliteten och tryggheten på arbetsmarknaden, bl.a. genom att i högre grad anpassa löneutvecklingen till produktivitetens utvecklingen, genom att balansera anställningsskydd och trygghet på marknaden och genom att vidta åtgärder för att främja arbetskraftsmobilitet över lands- och yrkesgränser.
5. Med tanke på de spridnings- och synergieffekter som den nationella politiken och den lokala utvecklingen inom den monetära unionen ger upphov till, bör medlemsstaterna i euroområdet sträva efter en faktisk politisk samordning, särskilt inom ramen för eurogruppen och, i förekommande fall och i linje med tidigare överenskommelser, även i internationella forum. Detta skulle i väsentlig utsträckning bidra till att göra det lättare att med framgång ta itu med politiska utmaningar i euroområdet och i den globala ekonomin. Medlemsstaterna i euroområdet uppmanas att beakta dessa rekommendationer i sin nationella politik. Eurogruppen kommer regelbundet att se över genomförandet.
-